

ת"ד 8429/12/20 - מדינת ישראל נגד יוסף גואריש

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 8429-12-20 מדינת ישראל נ' גואריש

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף גואריש

הנאשם

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), מהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**") נהיגה של רכב במצב השולל מהנהג שליטה ברכב לפי תקנה 27ג' לתקנות התעבורה, סטייה מנתיב נסיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 40 לתקנות התעבורה, תש"ל - 1970, התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וחבלה של ממש עפ"י סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 20.10.20 בשעה 16:22, בעת שהוא נהג חדש, נהג הנאשם ברכב יונדאי שמספרו 25-012-66 בשדרות שמואל בן מאיר לכיוון הר חומה. המדובר בכביש עירוני דו סטרי ובו אי תנועה. ממול לכיוון נסיעת הנאשם נסעה הגב' אפרת אלבז (להלן: "**אפרת**") ברכב מזדה שמספרו 79-311-56 ולצדה רכב מתוצרת סקודה שמספרו 47-916-54 שבו נסעה הגב' פדאא אבו טיר (להלן: "**פדאא**").
3. הנאשם נהג בקלות ראש וברשלנות, במהירות בלתי סבירה בהתאם לנסיבות ותנאי הדרך, בעקבות כך איבד את השליטה על רכבו, סטה מנתיב נסיעתו שמאלה לנתיב הנגדי תוך עלייה על אי תנועה, התנגש ברכבה של אפרת אשר נהדף ימינה ופגע מאחור ברכבה של פדאא.
4. כתוצאה מהתאונה נפגעו מהתאונה הנאשם, אפרת, נוסע ברכבה, וכן פדאא אשר נזקקו לטיפול רפואי. לאפרת נגרמה חבלה ממשית בדמות שברים בכף רגל ימין אשר הושמה בגבס וכן, בהיותה בסוף

שבוע 38 להריונה, ובשל חשש להיפרדות שלייה, נעשה ניסיון לזרז את לידתה, ומשהניסיון לא צלח הועברה אפרת לניתוח קיסרי חירום חרף העובדה שב-4 לידות קודמות ילדה באופן רגיל. בנוסף, כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

תמצית טיעוני הצדדים:

5. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה שבמעשיו פגע הנאשם בערך החברתי של הגנה על בטחון משתמשי הדרך, כיבוד חוקי התעבורה, וצמצום היקף תאונות הדרכים הגובות מחיר דמים כבד. נטען, כי בעניין תאונות דרכים קשות ניתנה התייחסות חמורה בפסיקה אך בפועל לא נעשה די, כך שמאות אנשים מקפחים את חייהם ואלפים נפצעים מדי שנה. צוין, כי על בית המשפט להירתם למאבק ולסייע למיגור התופעה באמצעות ענישה הולמת.
6. המאשימה ציינה שבמקרה דנן -תוצאות התאונה קשות ביותר, וטרם יש בידה מידע סופי אודות הנזקים שנגרמו לאפרת. לדבריה, בעת קביעת מתחם הענישה יש להתחשב לחובת הנאשם בנסיבות החמורות שהובילוהו לביצוע העבירה, ובהן מהירות נסיעתו, ורף הרשלנות הגבוה כפי שמשתקף מעובדות כתב האישום.
7. לטענת המאשימה, בהתחשב ברשלנותו החמורה של הנאשם הרי שמתחם הענישה שנקבע בעבירות מסוג הינו החל מפסילה למשך 7 חודשים ועד 7 שנים במקרים חמורים יותר, אליו מתווסף רכיב של מאסר או צו של"צ, כאשר חומרת העונש נקבעת בתאם למידת הרשלנות. המאשימה הפנתה לפסיקה תומכת וביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה, ולהטיל פסילה למשך 30 חודשים, מאסר על דרך עבודות השירות לתקופה של 3 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי.
8. בטיעוניה לעונש ציין הסנגור שהתאונה התרחשה משום שרכבו של הנאשם החליק בעת האירוע. על פיו הנאשם נוהג משנת 2018 והמדובר בעבירה ראשונה עבורו. הוסף, כי המדובר בבחור צעיר, אשר נטל אחריות מלאה לביצוע המעשים בהזדמנות הראשונה. הנאשם הבין את חומרת המעשים. צוין, כי נהיגתו של הנאשם אכן לא תאמה את תנאי הדרך שכן הוא נהג במהירות יחסית גבוה לגשם שירד באותה עת, וזה היה הגורם להחלקה ולקרות התאונה. המדובר בטעות שיכולה להתרחש. הסנגור ציין שהנאשם נפסל מנהלית למשך חודשיים, וכי המדובר בבחור צעיר ומתפקד. הנאשם עובד כשוטף כלים במסעדה. לאור האמור ביקש הסנגור שלא להשית על הנאשם פסילה ממושכת, אלא להסתפק בפסילה קצרה כדי שלא יאבד את רישיונו.
9. בהשלמת טעון מיום 30.5.21 הוסיפה ההגנה כי יש לייחס לזכות הנאשם את העובדה שהודה מיד בעובדות המקרה ולא ביקש לצמצם את חלקו באירוע. הנאשם יכול היה לטעון שהחליק משום כתם שמן או בדומה לכך אך לא עשה כן. עוד טען שהגשם הוא שגרם לסטייה לנתיב הנגדי ולא רשלנותו מצד הנאשם. עוד ביקש הסנגור להתחשב בכך שהנאשם מתגורר הרחק מתחבורה ציבורית, ולפסילתו תהא השלכה על התנהלותו באופן יומיומי.

מתחם העונש ההולם:

10. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.
11. במקרה דנן, פגע הנאשם בערכים הנוגעים בביטחון משתמשי הדרך ושלמות הגוף. במעשיו הצביע על אדישות לסיכון הנובע מנהיגה שאינה תואמת את תנאי הדרך. אובדן השליטה על הרכב תוך סטייה לנתיב הנגדי ועלייה על אי התנועה- מצביעים על רף רשלנות גבוה שבמעשה.
12. בבחינת מקרים דומים לצורך קביעת מתחם העונש ניתן ללמוד כי מתחם העונש ההולם במקרים דומים- בהתאם לדרגת הרשלנות ותוצאותיה של התאונה, כוללים רכיב של עונש מאסר, שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות, ופסילה ממושכת, לצד רכיבי ענישה נוספים.
13. להלן גז"ד אותם מצאתי רלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם:

א. ברע"פ 8588/16 **רז משה נ' מדינת ישראל** (נבו 08.11.2016) דן ביהמ"ש העליון במקרה בו בגין צבר עבירות דומה נקבע בבימ"ש לתעבורה מתחם ענישה הנע בין 3 ל-9 חודשי מאסר לצד פסילה הנעה בין 3 חודשים ועד לשנתיים. בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהתחשב בגילו הצעיר ונטילת האחריות מחד, ומצד שני בעברו התעבורתי הכולל 5 הרשעות, הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל למשך 36 חודשים, מאסר מותנה ופסילה מותנית, קנס בסך 1,000 ₪ או מאסר תמורתו, והתחייבות בסך 10,000 ₪. עונשו של הנאשם אושר ב-2 ערכאות הערעור וביהמ"ש העליון אף ציין שהמדובר בעונש מאוזן וראוי.

ב. בעפ"ת (מחוזי י-ם) 5259-09-17 **אימן גבר נ' מדינת ישראל** (נבו 12.08.2018) נדון ערעור על גזר דינו של נאשם שהורשע בעבירות דומות (הנזק שנגרם היה קטיעת רגלו של הנפגע, אך יתר פרטי המקרה דומים). ביהמ"ש הטיל על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר, מהם שלושה חודשי מאסר בפועל ושלושה חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות, פסילה בפועל למשך שנתיים, פיצוי למתלונן בסך 30,000 ₪ או מאסר תמורתו ומאסר ופסילה מותנים. בערעור בביהמ"ש המחוזי התקבל הערעור רק לעניין המאסר בפועל וכל תקופת המאסר נקבעה לריצוי בעבודות שירות.

ג. בת"ד (תעבורה נצ') 4045-07-18 **מדינת ישראל נ' משה עבדי** (נבו 26.02.2020), מקרה בו גם כן נגרם בגין התאונה צורך דחוף בניתוח הנפגעת בניתוח קיסרי, אך במקרה חמור יותר- בו הנאשם חצה קו הפרדה רצוף, וכאשר העוברית שנולדה סבלה בעקבות התאונה משיתוק מוחין חמור ונכות מלאה, הוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר על דרך עבודות שירות, פסילה בפועל למשך 5 שנים ופסילה ומאסר מותנים. ערעור על קולת העונש התקבל בביהמ"ש המחוזי ונקבע שנוכח מידת הרשלנות, חומרת המעשים ועברו הקודם של הנאשם, יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים. ראו: עפ"ת (מחוזי נצ') 35330-03-20 **מדינת ישראל נ' עבדי** (לא פורסם, 23.6.20).

14. במקרה דנן, עיקר החומרה מתבטאת כאמור ברף הרשלנות הגבוה אשר בא לידי ביטוי בנסיעה מהירה שאינה תואמת את תנאי הדרך, סטה לנתיב הנגדי -עלה על אי תנועה- ופגע ברכבה של אפרת בחוזקה באופן שרכבה הוסט ופגע ברכב אחר שאף הוא ניזוק.

15. עוד יש להתייחס לתוצאתה החמורה של התאונה- עת מספר מעורבים נפגעו מספר מעורבים לרבות הנאשם, כאשר החמורה שבפגיעות היא פגיעתה של אפרת, שלה נגרמו מספר שברים בכף רגלה והיא נאלצה לזירוז לידה ובהמשך לניתוח קיסרי כתוצאה מהתאונה..

16. סבורני, כי בנסיבות אלו יש לקבוע את מתחם העונש ההולם החל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל, פסילה לתקופה של מספר חודשים ועד 24 חודשים.

קביעת עונשו של הנאשם בטווח הענישה שנקבע:

17. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאשם שלפני בטווח הענישה שנקבע. במסגרת קביעה זו ישקול בית המשפט שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. בפסיקה נקבע כי במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ועליו לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם לקולה ולחומרה, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים.

18. במקרה דנן, יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה כי רישומו התעבורתי נקי, וכן ובעיקר את נטילת האחריות המלאה והמידית לביצוע המעשה. לכך משקל שאיננו מבוטל, שכן המדובר בתיק הכולל 22 עדי תביעה, לרבות בוחני תנועה. נתון זה הביא כאמור לחיסכון בזמן שיפוטי. מן העבר השני יש לקחת בחשבון את וותק הנהיגה הקצר בו מחזיק הנאשם (החל משנת 2018).

19. בשים לב לשיקולים אלו מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר למשך 75 יום שירוצה על דרך עבודות השירות. הממונה יעדכן בתוך 60 יום במועד חדש לתחילת עבודות השירות.

ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות לפי סעיף 67 לפקודת תעבורה, או עבירה של נהיגה בקלות ראש הכוללת חבלה.

ג. פסילה בפועל למשך 360 יום בניכוי פסילה מנהלית. הרישיון יופקד עד ליום 5.9.2021. תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר.

ד. פסילה למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ה. פיצוי לגב' אפרת אלבז בסך 3500. הפיצוי יופקד עד ליום 1.11.2021.. הפיצוי

יועבר באמצעות מזכירות בית המשפט.

20. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, בנוכחות המאשימה, הנאשם ובא כוחו.